Ні, не хочеться з кривди вмирати,
ще ж бо осінь, мов чиста вода.
Як лишити Вкраїну і знати,
що вона ще така молода!

Як покинути в горі кохану
І спалити любов на золу!
Підведуся підстрелений, встану,
Бо на мене очікує плуг.

Треба ниву життя доорати
І засіяти рясно жита...
Ні, не хочеться з кривди вмирати,
Ще ж бо осінь в літах золота.